

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Članak 1.

U Zakonu o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/2013), u članku 1. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ovim se Zakonom uređuje pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija koje posjeduju tijela javne vlasti, propisuju se načela, ograničenja, postupak i način ostvarivanja i olakšavanja pristupa i ponovne uporabe informacija, djelokrug, način rada i uvjeti za imenovanje i razrješenje Povjerenika za informiranje te inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona.“.

Članak 2.

Članak 2. mijenja se i glasi:

„Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

- Direktiva 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenog 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL L 345, 17. 11. 2003.),
- Uredba 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31. 5. 2001.),
- Direktiva 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o izmjeni Direktive 2003/98/EZ o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL L 175, 27.6.2013.).“.

Članak 3.

U članku 5. točka 2. mijenja se i glasi:

„2) „Tijela javne vlasti“, u smislu ovoga Zakona, su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo;“.

Točka 3. mijenja se i glasi:

„3) „Informacija“ je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazana (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), kojeg je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastala je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti;“.

Točka 6. mijenja se i glasi:

„6) „Ponovna uporaba“ znači uporabu informacija tijela javne vlasti od strane fizičkih ili pravnih osoba, u komercijalnu ili nekomercijalnu svrhu različitu od izvorne svrhe za koju su informacije nastale, a koja se ostvaruje u okviru zakonom ili drugim propisom određenog djelokruga ili posla koji se uobičajeno smatra javnim poslom. Razmjena informacija između tijela javne vlasti radi obavljanja poslova iz njihovog djelokruga ne predstavlja ponovnu uporabu;“.

Točka 8. mijenja se i glasi:

„8) „Vlasnik informacije“ je tijelo javne vlasti u okviru čijeg djelokruga je nastala informacija klasificirana stupnjem tajnosti odnosno tijelo druge države ili međunarodna organizacija u okviru čijeg djelokruga je nastala međunarodna informacija;“.

Iza točke 9. dodaju se nove točke 10., 11., 12., 13. i 14. koje glase:

„10) „Strojno čitljiv oblik“ je oblik datoteke strukturiran tako da ga programska aplikacija može lako identificirati, prepoznati i iz njega izdvojiti određene podatke, uključujući pojedinačne podatke i njihovu unutarnju strukturu;

11) „Otvoreni oblik“ je oblik datoteke koji je neovisan o korištenoj platformi i dostupan javnosti bez ograničenja koja bi priječila ponovnu uporabu;

12) „Otvoreni standard“ je u pisanom obliku utvrđen standard s detaljnim specifikacijama preduvjeta za osiguravanje interoperabilnosti softvera;

13) „Portal otvorenih podataka“ je podatkovni čvor koji služi za prikupljanje, kategorizaciju i distribuciju otvorenih podataka javnog sektora. Portal predstavlja svojevrsni katalog metapodataka koji omogućava lakše pretraživanje otvorenih podataka;

14) „Metapodaci“ su podaci o podacima, odnosno podaci koji opisuju karakteristike nekog izvora. Oni mogu opisivati jedan podatak, cijelu skupinu podataka ili samo neki dio cjeline;“.

U dosadašnjoj točki 10. koja postaje točka 15. briše se točka i dodaju riječi: „i ponovne uporabe informacija.“

Iza točke 10. koja postaje točka 15. dodaje se točka 16. koja glasi:

„16) „Odgovorna osoba“ u smislu ovoga Zakona je osoba u tijelu javne vlasti čije je činjenje ili nečinjenje dovelo do povrede Zakona.“.

Članak 4.

Iza članka 9. dodaje se članak 9.a koji glasi:

„Načelo međusobnog poštovanja i suradnje

Članak 9.a

Odnosi tijela javne vlasti i korisnika temelje se na suradnji i pružanju pomoći te međusobnom uvažavanju i poštivanju dostojanstva ljudske osobe.“.

Članak 5.

Članak 10. mijenja se i glasi:

„(1) Tijela javne vlasti obvezna su na internetskim stranicama na lako pretraživ način i u strojno čitljivom obliku objavljivati:

- 1) zakone i ostale propise koji se odnose na njihovo područje rada
- 2) opće akte i odluke koje donose, kojima se utječe na interese korisnika, s razlozima za njihovo donošenje
- 3) nacрте zakona i drugih propisa te općih akata za koje se provodi postupak savjetovanja s javnošću, u skladu s člankom 11. ovoga Zakona
- 4) godišnje planove, programe, strategije, upute, izvješća o radu, financijska izvješća i druge odgovarajuće dokumente koji se odnose na područje rada tijela javne vlasti
- 5) registre i baze podataka ili informacije o registrima i bazama podataka iz njihove nadležnosti i načinu pristupa i ponovne uporabe
- 6) informacije o javnim uslugama koje tijelo javne vlasti pruža, na vidljivom mjestu, uz poveznicu na one koje pruža elektroničkim putem
- 7) podatke o izvoru financiranja, proračun, financijski plan ili drugi odgovarajući dokument kojim se utvrđuju prihodi i rashodi tijela javne vlasti te podatke i izvješća o izvršenju proračuna, financijskog plana ili drugog odgovarajućeg dokumenta
- 8) informacije o dodijeljenim bespovratnim sredstvima, sponzorstvima, donacijama ili drugim pomoćima uključujući popis korisnika i visinu iznosa
- 9) informacije o postupcima javne nabave, dokumentaciju potrebnu za nadmetanje, informacije o izvršavanju ugovora i druge informacije za koje postoji obveza objavljivanja sukladno zakonu kojim se uređuje javna nabava
- 10) obavijesti o raspisanim natječajima, dokumentaciju potrebnu za sudjelovanje u natječajnom postupku te obavijest o ishodu natječajnog postupka
- 11) informacije o unutarnjem ustrojstvu tijela javne vlasti, s imenima čelnika tijela i voditelja ustrojstvenih jedinica i njihovim podacima za kontakt
- 12) zaključke sa službenih sjednica tijela javne vlasti i službene dokumente usvojene na tim sjednicama, te informacije o radu formalnih radnih tijela iz njihove nadležnosti na kojima se odlučuje o pravima i interesima korisnika
- 13) obavijest o načinu i uvjetima ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija na vidljivom mjestu, s podacima za kontakt službenika za informiranje, potrebnim obrascima ili poveznicama na obrasce te visinom naknade za pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, sukladno kriterijima iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona
- 14) odgovore na najčešće postavljena pitanja, načinu podnošenja upita građana i medija, kao i ostale informacije (vijesti, priopćenja za javnost, podaci o aktivnostima), u svrhu informiranja javnosti o svom radu i ostvarivanju njihovih prava i izvršavanju obveza.

(2) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na informacije za koje postoje ograničenja prava na pristup prema odredbama ovoga Zakona.“.

Članak 6.

Iza članka 10. dodaje se članak 10.a koji glasi:

„Dostavljanje dokumenata u Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske

Članak 10.a

(1) Tijela državne uprave i druga državna tijela, pravne osobe koje Republika Hrvatska zakonom ili podzakonskim propisom osniva ili čije osnivanje zakonom izričito predviđa, te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, dužna su dokumente iz članka 10. stavka 1. točaka 2. i 4. ovoga Zakona u elektroničkom obliku dostavljati u Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske radi njihove trajne dostupnosti.

(2) Poslove vođenja i održavanja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske obavlja Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske.

(3) Način ustrojavanja i vođenja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave.“.

Članak 7.

Članak 11. mijenja se i glasi:

„(1) Tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima dužna su provoditi savjetovanje s javnošću pri donošenju zakona i podzakonskih propisa, a pri donošenju općih akata odnosno drugih strateških ili planskih dokumenta kad se njima utječe na interese građana i pravnih osoba.

(2) Savjetovanje s javnošću tijela državne uprave provode putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanja s javnošću, a druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima putem internetske stranice ili putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću, objavom nacrt propisa, općeg akta odnosno drugog dokumenta, s obrazloženjem razloga i ciljeva koji se žele postići donošenjem propisa, akta ili drugog dokumenta te pozivom javnosti da dostavi svoje prijedloge i mišljenja.

(3) Tijela javne vlasti iz stavka 1. ovoga članka dužna su provesti savjetovanje s javnošću u pravilu u trajanju od 30 dana, osim u slučajevima kad se savjetovanje provodi sukladno propisu kojim se uređuje postupak procjene učinaka propisa.

(4) Po proteku roka za dostavu mišljenja i prijedloga, tijelo javne vlasti dužno je izraditi i objaviti na središnjem državnom internetskom portalu za savjetovanje s javnošću odnosno internetskoj stranici izvješće o savjetovanju s javnošću, koje sadrži zaprimljene prijedloge i primjedbe te očitovanja s razlozima za neprihvatanje pojedinih prijedloga i primjedbi. Izvješće o savjetovanju s javnošću nositelj izrade nacrt obavezno dostavlja tijelu koje usvaja ili donosi propis, opći akt ili dokument.

(5) Tijela javne vlasti dužna su donijeti i na svojoj internetskoj stranici objaviti plan savjetovanja s javnošću za kalendarsku godinu, najkasnije do isteka prethodne kalendarske godine. O izmjenama plana savjetovanja tijelo javne vlasti dužno je istim putem izvijestiti javnost.

(6) Plan savjetovanja s javnošću sadrži naziv propisa, općeg akta ili dokumenta za koji se provodi savjetovanje, očekivano vrijeme njegova donošenja ili usvajanja, okvirno vrijeme provedbe internetskog savjetovanja te druge predviđene načine na koje se namjerava provesti savjetovanje, kao što su javne rasprave, distribucija nacrt propisa zainteresiranoj javnosti putem elektroničke pošte, sudjelovanje u radnim skupinama i drugo.

(7) Nakon provedenog savjetovanja dokumentaciju koja nastaje u postupku savjetovanja s javnošću, bilo u elektroničkom obliku ili na papiru, tijelo javne vlasti dužno je čuvati u skladu s propisima o arhivskom gradivu“.

Članak 8.

Članak 15. mijenja se i glasi:

„(1) Tijela javne vlasti ograničit će pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka.

(2) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji:

- 1) ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka
- 2) ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu
- 3) ako je informacija porezna tajna, sukladno zakonu
- 4) ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka
- 5) ako je informacija zaštićena propisima kojima se uređuje pravo intelektualnog vlasništva, osim u slučaju izričitoga pisanog pristanka nositelja prava
- 6) ako je pristup informaciji ograničen sukladno međunarodnim ugovorima ili se radi o informaciji nastaloj u postupku sklapanja ili pristupanja međunarodnim ugovorima ili pregovora sa drugim državama ili međunarodnim organizacijama, do završetka postupka, ili se radi o informaciji nastaloj u području održavanja diplomatskih odnosa
- 7) u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom.

(3) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje:

- 1) onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne
- 2) onemogućilo rad tijela koja obavljaju upravni nadzor, inspekcijski nadzor, odnosno nadzor zakonitosti.

(4) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je:

- 1) informacija u postupku izrade unutar jednog ili između više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njezine izrade
- 2) informacija nastala u postupku usuglašavanja pri donošenju propisa i drugih akata te u razmjeni stavova i mišljenja unutar jednog ili između više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje moglo dovesti do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, ugroziti proces donošenja propisa i akata ili slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova.

(5) Ako tražena informacija sadrži i podatak koji podliježe ograničenju iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim.

(6) Informacije kojima se ograničava pravo na pristup iz razloga navedenih u stavku 2. točki 5. ovoga članka postaju dostupne javnosti kad to odredi onaj kome bi objavljivanjem informacije mogla biti prouzročena šteta, ali najduže u roku od 20 godina od dana kad je informacija nastala, osim ako zakonom ili drugim propisom nije određen duži rok.

(7) Informacije iz stavka 2. i 3. ovoga članka postaju dostupne javnosti nakon što prestanu razlozi na temelju kojih je tijelo javne vlasti ograničilo pravo na pristup informaciji.

(8) Pristup informaciji iz stavka 4. točke 1. ovoga članka može se ograničiti i nakon što je informacija dovršena, osobito ako bi ta objava ozbiljno narušila proces odlučivanja i izražavanja mišljenja ili dovela do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, osim ako postoji prevladavajući javni interes za objavu informacije.“.

Članak 9.

U članku 16. stavku 1. riječi: „i stavka 3. ovog Zakona“ zamjenjuju se riječima: „i stavaka 3. i 4. ovoga Zakona“.

U stavku 2. riječi: „stavka 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 2., 3. i 4.“.

Članak 10.

U članku 17. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Korisnik može u zahtjevu za pristup informaciji naznačiti prikladan način dobivanja informacije, a ako ne naznači informacija će se dostaviti na način na koji je podnesen zahtjev odnosno na najekonomičniji način.“.

Članak 11.

U članku 18. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Ne smatra se zahtjevom za pristup informacijama traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, pojašnjenja ili uputa vezanih uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obveze, izrade analize ili tumačenja nekog propisa, kao ni stvaranje nove informacije.“.

Članak 12.

U članku 23. stavku 1. iza točke 5. dodaje se točka 6. koja glasi:

„6) kad obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom u smislu članka 18. stavka 5. ovoga Zakona, pri čemu je dužno uputiti korisnika na način ostvarivanja njegova traženja.“.

U stavku 5. točki 2. riječi: „stavcima 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavcima 2., 3. i 4.“.

Iza točke 4. dodaje se točka 5. koja glasi:

„5) ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada

uslijed učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.“.

Članak 13.

U članku 25. stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Kad utvrdi da je žalba osnovana, Povjerenik će rješenjem naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu korisnika te odrediti primjeren rok u kojem je dužno to učiniti.“.

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) Smatrat će se da je tijelo javne vlasti onemogućilo ili ograničilo pristup informacijama korisniku ako ne postupi po odluci Povjerenika iz stavka 7. ovoga članka ili to ne učini u roku kojeg je odredio Povjerenik.“.

Članak 14.

U članku 26. stavku 3. riječi: „stavka 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 2., 3. i 4.“.

Članak 15.

Članak 27. mijenja se i glasi:

„(1) Svaki korisnik ima pravo na ponovnu uporabu informacija u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) U svrhu ponovne uporabe tijela javne vlasti nemaju obvezu informaciju izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove informacija ako to zahtjeva nerazmjerni utrošak vremena ili sredstava, niti se od tijela javne vlasti može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati informacije u svrhu ponovne uporabe.

(3) Na pitanja koja nisu posebno uređena ovom glavom primjenjuju se na odgovarajući način ostale odredbe ovoga Zakona.“.

Članak 16.

Naslov iznad članka 28. i članak 28. mijenjaju se i glase:

„Praktična rješenja za ponovnu uporabu informacija

Članak 28.

(1) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija, tijela javne vlasti dužna su na lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima.

(2) Putem portala otvorenih podataka kojeg vodi i održava Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske osigurava se popis informacija dostupnih za ponovnu uporabu zajedno s metapodacima, koji su objavljeni u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih portala kojima se omogućava ponovna uporaba posebnih vrsta informacija, osobito kada se radi o knjižnicama, muzejima i arhivima.

(4) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na način propisan u stavku 1. ovog članka objaviti informacije na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.

(5) Kada je to moguće i prikladno, omogućit će se međujezično traženje dokumenata.“.

Članak 17.

Naslov iznad članka 29. i članak 29. mijenjaju se i glase:

„Zahtjev za ponovnu uporabu informacija

Članak 27.

(1) U zahtjevu za ponovnu uporabu informacija podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona, navesti informacije koje želi ponovno upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih informacija, kao i svrhu korištenja informacija (komercijalna ili nekomercijalna svrha).

(2) Tijelo javne vlasti odlučit će o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija rješenjem u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Rješenje obavezno sadrži vrstu dozvole kojom se utvrđuju uvjeti uporabe te visinu i način izračuna troškova.

(3) Tijelo javne vlasti postupat će po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija putem sredstava elektroničke komunikacije, kad god je to moguće i prikladno.“.

Članak 18.

Članak 30. mijenja se i glasi:

„(1) Tijelo javne vlasti rješenjem će odbiti zahtjev za ponovnu uporabu informacija ako se zahtjev odnosi na:

- 1) informacije iz članka 15. stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona
- 2) povjerljive statističke informacije, sukladno zakonu
- 3) informacije za koje korisnik treba dokazati postojanje pravnog interesa
- 4) dijelove informacija koji sadrže samo logotipe, grbove ili oznake
- 5) informacije koje su u posjedu tijela koja pružaju javne usluge radija, televizije i elektroničkih medija
- 6) informacije koje su u posjedu obrazovnih i znanstveno-istraživačkih ustanova, uključujući organizacije osnovane u svrhu prijenosa rezultata istraživanja, škole i ustanove visokog obrazovanja, osim knjižnica ustanova visokog obrazovanja;

- 7) informacije koje posjeduju ustanove u kulturi, osim knjižnica, muzeja i arhiva
- 8) informacije koje se ne prikupljaju u svrhu obavljanja javnog posla.

(2) Protiv rješenja o ponovnoj uporabi informacija može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Protiv rješenja Povjerenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

(3) Ako tijelo javne vlasti odbije zahtjev za ponovnu uporabu iz razloga zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužno je obavijestiti podnositelja o nositelju prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nositelju licence od kojeg je tijelo javne vlasti dobilo odnosnu informaciju.“.

Članak 19.

Naslov iznad članka 31. i članak 31. mijenjaju se i glase:

„Uvjeti za ponovnu uporabu informacija

Članak 31.

(1) Tijelo javne vlasti korisniku daje podatke za ponovnu uporabu bez ograničenja, za slobodnu uporabu i u otvorenom formatu.

(2) U opravdanim slučajevima tijelo javne vlasti može odrediti uvjete za ponovnu uporabu. U slučaju određivanja uvjeta za ponovnu uporabu njihov sadržaj i primjena ne smiju neopravdano ograničavati mogućnost ponovne uporabe, niti se smiju koristiti kako bi se ograničilo tržišno natjecanje.

(3) Uvjeti za ponovnu uporabu informacija ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste informacija, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu uporabu.

(4) Na tijelo javne vlasti koje ponovno koristi svoje informacije kao osnovu za komercijalne aktivnosti koje ne spadaju u djelokrug njegovih javnih poslova, primjenjuju se isti uvjeti kao za druge korisnike.

(5) Vrste i sadržaj dozvola kojima se utvrđuju uvjeti ponovne uporabe, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama, uređuje pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave.

(6) Tijelo javne vlasti dužno je na svojoj internetskoj stranici objaviti dozvole kojima se određuju uvjeti ponovne uporabe ili poveznice na takve dozvole, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama.“.

Članak 20.

Naslov iznad članka 32. i članak 32. mijenjaju se i glase:

„Naknada za ponovnu uporabu informacija

Članak 32.

(1) Tijelo javne vlasti ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu informacija kad informacije objavljuje na službenim internetskim stranicama.

(2) Tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne uporabe informacija nastale zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, u skladu s Kriterijima iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Iznimno, tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti troškove povrh troškova iz stavka 2. ovoga članka ako je ispunjen jedan od slijedećih uvjeta:

- 1) tijelo javne vlasti pretežito se financira iz vlastitih prihoda ili
- 2) korisnik zahtjeva informacije putem kojih tijelo javne vlasti osigurava odgovarajuće prihode kojim pokriva troškove njihovog prikupljanja, izrade, reprodukcije i objave.

(4) U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka tijelo javne vlasti odredit će naknadu za ponovnu uporabu u skladu s objektivnim, transparentnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija koje utvrđuje uredbom Vlada Republike Hrvatske. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.

(5) Ukupan godišnji prihod tijela javne vlasti iz stavka 3. ovoga članka ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 4. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije i pružanja informacije, uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.

(6) Tijela javne vlasti dužna su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o Kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, kriterijima i načinu izračuna troškova iz stavka 4. ovoga članka, te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.“

Članak 21.

Naslov iznad članka 33. i članak 33. mijenjaju se i glase:

„Naknada za ponovnu uporabu informacija knjižnica, muzeja i arhiva

Članak 33.

(1) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi mogu korisniku naplatiti trošak povrh troška iz članka 32. stavka 2. ovoga Zakona u skladu s objektivnim, transparentnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.

(2) Ukupni godišnji prihod knjižnica, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeja i arhiva ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 1. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, širenja, očuvanja i prava na otpis,

uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.

(3) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o Kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona i kriterijima o načinu izračuna troškova iz stavka 1. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.“.

Članak 22.

Naslov iznad članka 34. i članak 34. mijenjaju se i glase:

„Zabrana diskriminacije i isključiva prava

Članak 34.

(1) Ponovna uporaba informacija dopuštena je i dostupna svim podnositeljima zahtjeva uz istu naknadu i pod istim uvjetima. Broj podnositelja zahtjeva kojima tijelo odobrava pravo na ponovnu uporabu informacija nije ograničen. Tijelo ne može ugovorom ili drugim sporazumom ili odlukom odobriti podnositelju zahtjeva takvu ponovnu uporabu informacija koja bi spriječila ponovnu uporabu tih informacija od strane drugih korisnika.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, tijelo javne vlasti može odobriti isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija ako je to prijeko potrebno za pružanje javne usluge ili drugih usluga u javnom interesu. Opravdanost razloga za odobrenje takvog isključivog prava podliježe redovitoj provjeri Povjerenika i provjerava se najmanje svake tri godine, osim kad se radi o digitalizaciji informacija u području kulture.

(3) Povjerenik vodi javno dostupnu evidenciju o svim odobrenim isključivim pravima. Odluke ili ugovori kojima se odobrava isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija dostavljaju se Povjereniku u roku od 15 dana od dana od donošenja odnosno sklapanja ugovora.

(4) Kada se isključivo pravo na ponovnu uporabu povjerava u svrhu digitalizacije informacija u području kulture vrijeme na koje se sklapa ugovor u pravilu ne smije prijeći 10 godina. U slučaju da se ugovor sklapa na vrijeme dulje od 10 godina, opravdanost razloga za dodjelu isključivog prava i produljenje vremenskog važenja ugovora Povjerenik razmatra u jedanaestoj godini te zatim svakih sedam godina.

(5) U slučaju isključivog prava iz stavka 4. ovoga članka, ugovorom se obavezno mora predvidjeti osiguravanje besplatnog primjerka digitaliziranih informacija iz područja kulture, a koji je dostupan za ponovnu uporabu nakon isteka vremena na koje je dodijeljeno isključivo pravo.

(6) Važeći ugovori i odluke o isključivim pravima, osim ako se odnose na digitalizaciju informacija u području kulture, moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti po stupanju na snagu ovoga Zakona.

(7) Sadržaj i način vođenja evidencije isključivih prava za ponovnu uporabu iz stavka 4. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave.“.

Članak 23.

U članku 35. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Povjerenik štiti, prati i promiče pravo na pristup informacijama i pravo na ponovnu uporabu informacija.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Povjerenik:

- obavlja poslove drugostupanjskog tijela u rješavanju žalbi o ostvarivanju prava na pristup informacijama i prava na ponovnu uporabu informacija
- obavlja nadzor i provodi inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona
- prati provedbu ovoga Zakona i propisa koji uređuju pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija te izvješćuje javnost o njihovoj provedbi
- predlaže tijelima javne vlasti poduzimanje mjera radi unapređivanja ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, uređenog ovim Zakonom
- informira javnost o ostvarivanju prava korisnika na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija
- predlaže mjere za stručno osposobljavanje i usavršavanje službenika za informiranje u tijelima javne vlasti i upoznavanje s njihovim obvezama u vezi s primjenom ovoga Zakona
- inicira donošenje ili izmjene propisa radi provedbe i unapređenja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija
- podnosi Hrvatskome saboru izvješće o provedbi ovoga Zakona i druga izvješća kad ocijeni da je to potrebno
- svake tri godine izvješćuje Europsku komisiju o dostupnosti informacija za ponovnu uporabu, a osobito o uvjetima korištenja, isključivim pravima, naplati troškova te postupanju po pravnim lijekovima. Izvješće se objavljuje na internetskoj stranici Povjerenika
- sudjeluje u radu radnih tijela Hrvatskoga sabora i prisustvuje sjednicama Hrvatskoga sabora kad su na dnevnom redu pitanja iz njegova djelokruga
- podnosi optužni prijedlog i izdaje prekršajni nalog za utvrđene prekršaje.“.

Članak 24.

U članku 45. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora nad primjenom ovoga Zakona inspektori nadziru osobito:

- objavljuje li tijelo javne vlasti informacije sukladno članku 10. stavku 1. ovoga Zakona
- provodi li tijelo javne vlasti savjetovanje s javnošću sukladno članku 11. ovoga Zakona
- osigurava li tijelo javne vlasti javnost rada sukladno članku 12. stavku 1. ovoga Zakona
- da li je u tijelu javne vlasti određen službenik za informiranje i postupa li službenik za informiranje u skladu s ovlastima propisanim Zakonom
- vodi li tijelo javne vlasti poseban službeni upisnik o zahtjevima, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija
- pravilnost primjene odredbi Zakona povodom zahtjeva za pristup informacijama i zahtjeva za ponovnu uporabu informacija

- poduzimanje ostalih radnji povodom zaprimljenih zahtjeva za pristup informacijama i zahtjeva za ponovnu uporabu
- objavljuje li tijelo javne vlasti informacije o naplati troškova za pristup i ponovnu uporabu informacija te uvjete za ponovnu uporabu informacija
- dostavlja li tijelo javne vlasti izvješće sukladno članku 60. ovoga Zakona.“.

Članak 25.

U članku 60. stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase:

„(3) Povjerenik do 31. prosinca tekuće godine određuje i putem internetske stanice Povjerenika objavljuje sadržaj izvješća iz stavka 2. ovoga članka i način njegove dostave.

(4) Povjerenik podnosi Hrvatskome saboru izvješće o provedbi ovoga Zakona najkasnije do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu.

(5) Sastavni dio izvješća iz stavka 4. ovoga članka čine analiza i ocjena ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovne uporabe informacija u tijelima javne vlasti, podaci i analize o žalbenim predmetima, inspekcijskom nadzoru i počinjenim prekršajima zbog povrede prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, te prijedlozi za otklanjanje nedostataka i nepravilnosti.“.

Stavak 6. briše se.

Članak 26.

Članak 61. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba u tijelu javne vlasti koja ne postupi u skladu s odlukom Povjerenika iz članka 25. stavka 7. ovoga Zakona ili ne postupi u roku koji je određen odlukom Povjerenika.

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja ošteti, uništi, sakrije ili na drugi način učini nedostupnim dokument koji sadrži informaciju u namjeri da onemogući ostvarivanje prava na pristup informacijama.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba, odnosno novčanom kaznom od 2.000,00 do 100.000,00 kuna pravna osoba koja upotrijebi informacije protivno objavljenim uvjetima za ponovnu uporabu informacija iz članka 31. ovoga Zakona.“.

Članak 27.

Članak 62. mijenja se i glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba u tijelu javne vlasti ako:

- 1) ne postupi po nalogu Povjerenika,
- 2) ne omogući Povjereniku uvid u informacije koje su predmet postupka, ne dostavi tražene podatke ili dostavi nepotpune odnosno netočne podatke,

- 3) onemogućiti inspektoru nesmetano obavljanje nadzora,
- 4) u zapisnikom određenom roku ne otkloni nezakonitosti, nepravilnosti i nedostatke utvrđene zapisnikom.“.

Članak 28.

Članak 63. mijenja se i glasi:

„Tijelo javne vlasti obvezno je korisniku omogućiti ostvarivanje prava na pristup informaciji i ponovnu uporabu informacija i pored izricanja prekršajnih sankcija, u slučaju utvrđene odgovornosti na temelju neopravdane uskrate ili ograničenja ostvarivanja prava na pristup informaciji i ponovne uporabe informacija.“.

Članak 29.

U članku 66. stavak 3. briše se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 30.

Ugovori i odluke o isključivim pravima koji su sklopljeni odnosno doneseni i bili na snazi na dan stupanja na snagu ovog Zakona, a koji ne ispunjavaju uvjete iz članka 22. ovoga Zakona kojim se mijenja članak 34. stavak 2. Zakona, ostaju na snazi do isteka roka utvrđenog ugovorom odnosno odlukom, a najdulje godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona i ne mogu se produžiti.

Ugovori i odluke o isključivim pravima u svrhu digitalizacije informacija u području kulture koji su sklopljeni i važeći na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi do isteka roka utvrđenog ugovorom odnosno odlukom, a najdulje do 18. srpnja 2030. godine.

Članak 31.

Ministar nadležan za poslove uprave donijet će pravilnike iz članaka 6., 19. i 22. ovoga Zakona u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 20. ovoga Zakona u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Stupanjem na snagu pravilnika iz članka 6. ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o Središnjem katalogu službenih dokumenata Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 83/2014).

Povjerenik će najkasnije u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti na potvrdu Hrvatskome saboru Poslovnik usklađen s odredbama ovoga Zakona.

Članak 32.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona nastaviti će se i dovršiti prema odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/2013).

Članak 33.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME UREĐUJU

Sloboda informiranja, a time i pravo na dostupnost informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti jedno je od temeljnih ljudskih prava, koje osim Ustava Republike Hrvatske propisuju i Europska konvencija o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, Konvencija o pristupu informacijama, te međunarodni ugovori.

Pravo na pristup informacijama je važno sredstvo za osiguranje vladavine prava i dobrog upravljanja svih razina tijela javne vlasti, a sudjelovanje građana u donošenju odluka i njihovo pravo nadzora tijela javne vlasti postalo je demokratski standard, dok su transparentnost i odgovornost mjerilo demokratskog upravljanja. Od 2003. godine, kada je donesen prvi Zakon o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 172/2003) u Republici Hrvatskoj jača transparentnost u javnom upravljanju, što se posebice uočava usvajanjem novog Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/2013).

U Zakon o pravu na pristup informacijama, ugrađene su odredbe Direktive 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenoga 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora, kako bi se osiguralo ostvarivanje načela transparentnosti i slobodnog pristupa informacijama. Navedenim je Zakonom utvrđen Povjerenik za informiranje kao neovisno državno tijelo za zaštitu, praćenje i promicanje prava na pristup informacijama, a njegova funkcija je ojačana, kao što je ojačan i mehanizam nadzora nad provedbom tog Zakona, posebno uvođenjem mogućnosti pokretanja prekršajnog postupka i neposrednog izricanja sankcije u Zakonom propisanim slučajevima. Također je utvrđena obveza tijela javne vlasti da prilikom izrade zakona, podzakonskih propisa i akata kojima se utječe na interese građana provode savjetovanja sa zainteresiranom javnošću, propisani su duži rokovi u korist podnositelja zahtjeva za pristup informacijama te je detaljno propisano koje su informacije tijela javne vlasti dužna objaviti na svojim internetskim stranicama.

Donošenje Zakona o pravu na pristup informacijama temeljenog na proaktivnoj objavi i uključivanju javnosti u kreiranje javnih politike i propisa, povećalo je interes javnosti za pristup informacijama. Upravo povećani interes javnosti za pristup informacijama ukazao je na to da su neke zakonske odredbe preširoko definirane ili se krivo tumače, da zakonskoj obvezi podliježu tijela koja time ne bi trebalo opterećivati jer nema javnog interesa, dok s druge strane kontroli izmiču tijela koja bi trebala biti obveznici Zakona. Nadalje, primjena Zakona je ukazala da je i pojedine zakonske odredbe potrebno jasnije definirati i uskladiti s promjenama drugih propisa.

Osobito je potrebno ojačati kvalitetu postupanja pri rješavanju zahtjeva za pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, poticati svijest o potrebi i praksu proaktivne objave što većeg broja informacija koje se odnose na rad, organizaciju i odlučivanja tijela javne vlasti te ostvarivanje prava građana i javne usluge, pa i povrh onih propisanih, a osobito javnih registara i podataka koje građani i privatni sektor mogu koristiti radi stvaranja nove društvene vrijednosti.

S obzirom na to da informacije javne uprave posjeduju znatni gospodarski potencijal, Direktiva 2003/98/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 17. studenog 2003. o ponovnoj

uporabi informacija javnog sektora te Direktiva 2013/37/EU od 26. lipnja 2013. godine, koja dorađuje Direktivu 2003/98/EZ, uređuju pitanja korištenja informacija javne uprave na način da se osigura stvaranje proizvoda temeljenih na informacijama javne uprave, olakša prekogranično korištenje informacija i omogućiti nadmetanje na europskom tržištu.

Konačnim prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama predlaže se implementiranje Direktive 2013/37/EU od 26 lipnja 2013. godine, čime će se osigurati dostupnost podataka za ponovnu uporabu i proširiti mogućnost korištenja otvorenih podataka od strane građana, privatnog sektora i civilnog društva. Pravnim uređenjem evidencije isključivih prava na ponovnu uporabu ostvarit će se praćenje i nadzor nad uspostavom posebnih (isključivih) prava za korištenje podataka, čime se smanjuje mogućnost zlouporaba i ustanovljuje dobra praksa.

Bitne izmjene utvrđene Konačnim prijedlogom zakona, odnose se na sljedeće:

- implementirana je Direktiva 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. godine o izmjeni Direktive 2003/98/EZ o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (aspekti olakšavanja ponovne uporabe, područja primjene odnosno promjena režima pristupa informacijama, promjene definiranja pojmova odnosno uvođenja novih pojmova nužnih za primjenu Zakona, kruga tijela javne vlasti i obveza knjižnica, muzeja i arhiva u stvaranju uporabljivih informacija, razrada troškova ponovne uporabe, uvjeta za ponovnu uporabu, isključivih prava, transparentnosti, a sve sa svrhom poticanja ponovne uporabe informacija i stvaranja nove vrijednosti i poticanja gospodarstva)
- uređen je odnos Zakona o pravu na pristup informacijama i pružanja informacija temeljem posebnih propisa (tehnička usklađenja)
- jasnije su uređene pojedine zakonske definicije (tijelo javne vlasti, vlasnik informacije, informacija, odgovorna osoba i dr.) i načela Zakona
- obveza proaktivne objave informacija sukladno članku 10. Zakona uređena je prema prioritetima i važnosti
- na jasniji način je uređena odredba članka 11. Zakona o savjetovanju s javnošću i još više naglašena važnost tog instituta
- precizirana su izuzeća i ograničenja pristupa informacijama iz članka 15. Zakona
- također je propisano što se ne smatra zahtjevom za pristup informacijama i način postupanja sa takvim zahtjevima
- propisani su i slučajevi zlouporabe prava na pristup informacijama kada su tijela javne vlasti izložena šikani od strane korisnika informacija
- redefinirana je odredba članka 60. Zakona o sadržaju i nazivu izvješća
- ukinuta je odredba članka 66. stavka 3. Zakona kojom se propisuje da administrativno-tehničke poslove za potrebe Ureda povjerenika obavlja Agencija za zaštitu osobnih podataka s obzirom na to da je prijelazno razdoblje ustrojavanja Ureda završeno, a kako bi se stvorile pretpostavke za neovisnost institucije propisanu člankom 5. točkom 10. Zakona.

II. OBJAŠNJENJE POJEDINIH ODREDBI ZAKONA

Članak 1.

Odredba stavka 1. članka 1. važećeg Zakona, kojim se utvrđuje sadržaj Zakona, mijenja se radi usklađivanja s Direktivom 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. godine o izmjeni Direktive 2003/98/EZ o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora.

Članak 2.

Članak 2. važećeg Zakona mijenja se na način da se u istom navodi i Direktiva 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. godine o izmjeni Direktive 2003/98/EZ o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora, kao pravni akt Europske unije implementiran ovim Zakonom.

Članak 3.

Ovim se člankom mijenja članak 5. Zakona kojim je propisano značenje pojedinih izraza nužnih za razumijevanje odredbi Zakona. Mijenja se definicija „tijela javne vlasti“ jer postojeća formulacija primjenu Zakona proširuje i na tijela (pravne i fizičke osobe) koja pravno ne mogu ispunjavati obveze propisane Zakonom ili je javnost djelovanja u suprotnosti s obavljanjem njihova posla (iako načelno obavljaju poslove koji su određeni kao javna služba), osnivaju se od strane privatnih fizičkih ili pravnih osoba i ne financiraju se neposredno iz javnih sredstava, npr. javni bilježnici, dobrovoljna vatrogasna društva, privatne liječničke prakse, privatna kazališta, muzeji, galerije, domovi socijalne skrbi, fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi i sl. S obzirom na to da Zakon propisuje velik broj obveza za tijela javne vlasti, kako bi se ostvarila transparentnost u radu, odlučivanju i potrošnji javnih sredstava, postavlja se pitanje da li je oportuno zahtijevati i od gore navedenih pravnih i fizičkih osoba da ispunjavaju sve propisane obveze, što neke od njih pravno ili realno niti nisu u mogućnosti. Stoga predloženom definicijom te pravne i fizičke osobe nisu obuhvaćene. S druge strane, predloženim krugom tijela javne vlasti obuhvaćena su i tijela koja se neposredno ne financiraju iz proračuna, ali se financiraju prikupljanjem nameta ili davanja (tzv. parafiskalnih nameta) direktno od korisnika, građana i pravnih osoba, temeljem propisa (kao što su komore, turistička, vatrogasna i slične zajednice, krovne udruge te sportski savezi čije je osnivanje predviđeno zakonom). U krug obveznika primjene Zakona spadaju i one pravne osobe koje imaju javne ovlasti, obavljaju javnu službu i financiraju iz javnih sredstava, bez obzira radi li se o neposrednom financiranju putem javnih proračuna ili prikupljanjem nameta ili davanja (tzv. parafiskalnih nameta) direktno od korisnika, građana ili pravnih osoba.

Člankom 3. mijenja se i definicija „informacije“. Postojeća definicija široko određuje pojam informacije na način da zahtijeva samo da se radi o materijaliziranoj informaciji (dokument, zapis, dosje, registar), dok svrha nastanka nije relevantna. Člankom 38. stavkom 4. Ustava Republike Hrvatske jamči se pravo na pristup informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti. Stoga važeći Zakon, za razliku od zakona drugih država, u definiranju pojma „informacija“ ne koristi riječ 'javna' ili 'službena' informacija kako bi označio karakter informacije. Nadalje iz postojeće definicije informacije se ne razlikuju i ne izuzimaju informacije javnopravnog tijela nastale u obavljanju komercijalnog dijela posla (kao što bi to bila npr. trgovačka društva u većinskom vlasništvu države, a koja ujedno u dijelu svoje aktivnosti djeluju na tržištu kao i drugi privatnopravni subjekti).

Stoga je bilo nužno redefinirati pojam informacije da bi iz definicije proizlazila i svrha njezina nastanka, koja je vezana uz djelokrug rada tijela javne vlasti (da se radi o informaciji koja je nastala u okviru djelokruga rada tijela ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti, tako što ju je tijelo izradilo samo, u suradnji s drugim tijelom ili dobilo od druge osobe, čime se indirektno upućuje na 'javni' karakter informacije). Predloženom definicijom informacije jasnije je da se definicija ne odnosi na sve informacije u posjedu tijela javne vlasti, već samo na javne ili službene informacije, nastale u okviru djelokruga tijela javne vlasti. Opisom načina nastanka informacije se indirektno upućuje na njezin javni karakter.

Pojam „vlasnik informacije“ sukladno predloženom pojašnjen je na način da pristup klasificiranoj informaciji u Republici Hrvatskoj i informaciji strane države ili organizacije može odobriti isključivo vlasnik informacije. Pored navedenog, jasnije se utvrđuje i preciznije definira i značenje pojma „ponovne uporabe informacija“, pri čemu se navedeni pojam usklađuje s izmjenama Direktive. Uvođenje novih pojmova „strojno čitljiv oblik“, „otvoreni oblik“, „otvoreni standard“, „portal otvorenih podataka“ i „metapodaci“ bilo je nužno radi usklađivanja s Direktivom 2013/37/EU. Isto tako, definiran je pojam „odgovorene osobe“ radi jasnije primjene prekršajnih odredbi.

Članak 4.

Ovim se člankom dodaje članak 9. a kojim se propisuje „Načelo međusobnog poštovanja i suradnje“. Obveza međusobne suradnje i pružanja pomoći upućuje na način postupanja koji traži dvosmjernu komunikaciju i olakšavanje korisniku dobivanja informacije u skladu sa zakonom. Obveza poštivanja i uvažavanja podrazumijeva odgovarajuću razinu kulturne komunikacije i uvažavanja dostojanstva osobe. Navedeno načelo moglo bi biti relevantno i pri ocjeni moguće zlouporabe prava.

Članak 5.

Ovim se člankom mijenja članak 10. važećeg Zakona na način da se jasnije propisuju informacije koje su tijela javne vlasti obvezna objavljivati na internetskim stranicama na lako pretraživ način i u strojno čitljivom obliku. Svrha redovite objave i ažuriranja informacija tijela javne vlasti je dvojaka. Naime, proaktivnom objavom informacija olakšava se pristup informacijama korisnicima, što u konačnici treba rezultirati smanjenjem broja zahtjeva za pristup informacijama pa se time olakšava i rad tijela javne vlasti. Stoga je set informacija koje se objavljuju proaktivno sistematično i precizno uređen te je tamo gdje je to bilo potrebno sužen (npr. izostavljanje obveze objavljivanja na internetu zapisnika sa sjednica, s obzirom da se ta obveza odnosi i u praksi provodi samo za tijela kao što su Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske, te općinska i gradska vijeća odnosno županijske skupštine i skupštinu Grada Zagreba).

Članak 6.

Ovim se člankom dodaje članak 10.a kojim se uređuje dostavljanje dokumenata u Središnji katalog službenih dokumenata. Središnji katalog vodi i održava Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske. Predloženim člankom propisuje se obveza tijelima javne vlasti da dostavljaju opće akte i odluke koje donose, a kojima se utječe na interese korisnika, s razlozima za njihovo donošenje, godišnje planove, programe, strategije, upute, izvješća o radu, financijska izvješća i druge odgovarajuće dokumente koji se odnose na područje njihova rada u Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske radi njihove trajne dostupnosti. Krug tijela javne vlasti koja su obvezna dostavljati dokumente sužen je i obuhvaća tijela državne uprave i druga državna tijela, pravne osobe koje Republika Hrvatska zakonom ili podzakonskim propisom osniva ili čije osnivanje zakonom izričito predviđa, te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Način ustrojavanja i vođenja Središnjeg kataloga pravilnikom će propisati ministar nadležan za poslove uprave.

Članak 7.

Ovim se člankom mijenja članak 11. Zakona kojim se propisuje objavljivanje dokumenata u svrhu savjetovanja s javnošću. Postojeće odredbe članka 11. Zakona o provođenju savjetovanja s javnošću, kad je riječ o propisima koji utječu na interese građana i pravnih osoba, opravdale su svoju svrhu, jer je interes javnosti za sudjelovanjem u kreiranju politika i

propisa izniman. Međutim, radi jasnoće i nepotrebnog opterećivanja svih tijela javne vlasti, predloženim odredbama utvrđen je uži krug tijela javne vlasti koja su obvezna provoditi savjetovanje tako da obuhvaća tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima. Navedenim je člankom jasno definirana vrsta propisa, akata i dokumenata za koje se provodi postupak savjetovanja, utvrđen je rok u pravilu od 30 dana za provedbu savjetovanja. Radi lakše provedbe, precizirane su odredbe o obvezi donošenja plana savjetovanja s javnošću, njegovom sadržaju te je jasno propisan postupak provođenja savjetovanja.

Središnji državni internetski portal za savjetovanja s javnošću predstavlja zajednički internetski sustav za savjetovanja s javnošću u postupcima donošenja novih zakona, drugih propisa i akata, uspostavljen u sklopu Središnjeg državnog portala. Portal omogućava djelotvorniju provedbu javnih savjetovanja, a nadležan za koordinaciju provedbe savjetovanja putem portala zadužen je Ured za udruge Vlade Republike Hrvatske. Ured za udruge ujedno organizira i edukaciju za službenike koji rade na poslovima provedbe savjetovanja te im pruža podršku u radu što se tiče korištenja internetskog portala za savjetovanje (Mjera 11. Akcijskog plana za provedbu inicijative partnerstvo za otvorenu vlast u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2014. do 2016. godine Vlade Republike Hrvatske).

Članak 8.

Ovim se člankom mijenja članak 15. Zakona kojim su propisana ograničenja pristupa informacijama. Stavak 1. usklađen je s odredbama Zakona o kaznenom postupku i propisuje opće ograničenje prava na pristup informacijama i tiče se svih postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka. Odredbama stavka 2. pobrojana su ograničenja propisana posebnim zakonima, dok se točka 6. odnosi na ograničenje pristupa informacijama sukladno međunarodnim ugovorima, informacijama nastalim u postupku sklapanja ili pristupanja međunarodnim ugovorima ili pregovora sa drugim državama ili međunarodnim organizacijama, do završetka postupka. Ograničenje se, također, odnosi i na informacije nastale u području održavanja diplomatskih odnosa (npr. zabilješke sa službenih diplomatskih sastanaka domaćih i stranih čelnika). Članak 15. Zakona proširen je na način da se stavkom 4. propisuje da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija u postupku izrade unutar jednog ili između više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njezine izrade, ako je informacija nastala u postupku usuglašavanja pri donošenju propisa i drugih akata (neovisno o tome radi li se o općem ili pojedinačnom aktu ili bilo kojem drugom dokumentu) u razmjeni stavova i mišljenja unutar jednog ili između više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje moglo dovesti do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, ugroziti proces donošenja propisa i akata ili slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova. Sukladno postojećoj, prevladavajućoj međunarodnoj praksi država da štite interne procese, predviđa se poseban tretman dokumenata u izradi i dokumenata koji nastaju u internoj pripremi ili razmatranju nekog pitanja, odnosno u procesu donošenja odluka. Uredba 1049/2001/EU o pristupu službenim dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Europske komisije u preambuli ističe se da su u načelu svi dokumenti institucija dostupni javnosti, ali i da Institucije moraju imati mogućnost zaštititi svoje interne konzultacije i vijećanje tamo gdje je to potrebno kako bi očuvale svoju sposobnost obavljanja posla (zahtjev za pristup dokumentima koji sadrže mišljenja za internu uporabu koja su dio postupka vijećanja i preliminarne konzultacije unutar institucija odbija se čak i nakon što je odluka donesena, ako bi objava dokumenta ozbiljno narušila proces donošenja odluka institucija, osim ako postoji prevladavajući javni interes za objavu).

Dakle režim ograničenja i u tim situacijama je podložen obveznoj ocjeni tijela javne vlasti o postojanju javnog interesa koji prevladava odnosno mogućnosti nastanka štete, kao i kontroli neovisnog tijela.

Članak 9.

Ovim se člankom dopunjuje članak 16. Zakona kojim se propisuje test razmjernosti i javnog interesa na način da se test razmjernosti provodi i u novim propisanim ograničenjima prava na pristup informacija iz prethodnog članka (članak 15. stavak 4.).

Članak 10.

Ovim se člankom mijenja članak 17. stavak 2. Zakona i propisuje da korisnik može u zahtjevu za pristup informaciji naznačiti prikladan način dobivanja informacije, a ako ne naznači informacija će se dostaviti na način na koji je podnesen zahtjev odnosno na najekonomičniji način. Navedena odredba predlaže se radi efikasnijeg i bržeg postupanja te ekonomičnosti.

Članak 11.

Članak 18. Zakona dopunjuje se novim stavkom 5. kojim se propisuje što se ne smatra zahtjevom za pristup informacijama. Dosadašnja praksa je ukazala na nepotrebno podnošenje zahtjeva i opterećivanja tijela javne vlasti u određenim situacijama koje ne opravdavaju korištenje ovog instituta (traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, zbirku svih isprava, davanje pojašnjenja ili uputa vezanih uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obveze, izradu analize ili tumačenja nekog propisa, kao i stvaranje nove informacije). Naime, ova prava se mogu ostvariti u drugim uređenim postupcima (npr. uvid u spis) ili se odnose na druge obveze tijela javne vlasti (pružanje informacija o načinu ostvarivanja prava itd.).

Članak 12.

U članku 23. stavku 1. Zakona dodaje se nova točka 6. kojom se utvrđuje da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje kada obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom za pristup informacijama, pri čemu je dužno uputiti korisnika na način ostvarivanja njegova traženja. U stavku 5. toga članka, novom točkom 5. propisuje se da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada uslijed učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti. Zloupotreba Zakona kojim se jamči pristup informacijama prepoznata je kao moguća situacija koja suprotno intenciji zakonodavstva da osigura pristup informacijama, omogućuje pojedincima da neumjerenim ili pretjeranim brojem zahtjeva znatno opterećuju rad tijela javne vlasti. Osnovna svrha ove odredbe je zaštita tijela javne vlasti od zahtjeva kojima se ne ostvaruje svrha Zakona, ali i zaštita prava drugih korisnika Zakona te korisnika usluga tijela javne vlasti kako njihova prava ne bi trpjela angažiranjem pretjeranih resursa za rješavanje šikanoznih zahtjeva. Zloupotrebu zahtjeva, treba promatrati i u duhu načela međusobnog poštovanja i suradnje. Ovim načelom jača obveza uljuđenog i pristojnog ophođenja, te pružanja pomoći i suradnje između tijela javne vlasti i korisnika, a u svrhu olakšavanja pristupa i bržeg i efikasnijeg rješavanja zahtjeva. Obveza međusobne suradnje i pružanja pomoći, upućuje na način postupanja koji traži dvosmjernu komunikaciju radi olakšavanja dobivanja informacije u skladu sa zakonom, te se smatra relevantnim i pri ocjeni moguće zlouporabe prava.

Članak 13.

Ovim se člankom mijenja stavak 7. članka 25. Zakona i propisuje da će Povjerenik kad utvrdi da je žalba osnovana rješenjem naložiti tijelu javne vlasti omogućavanje pristupa traženoj informaciji od strane korisnika, odnosno naložit će tijelu da odluči o zahtjevu korisnika. U istom članku dodaje se novi stavak 8. kojim se utvrđuje da će se smatrati da je tijelo javne vlasti onemogućilo ili ograničilo pristup informaciji korisniku ako u ostavljenom roku ne postupi po odluci Povjerenika iz stavka 7. ovoga članka.

Članak 14.

Ovim se člankom dopunjuje članak 26. Zakona kojim se propisuje upravni spor na način da se stavkom 3. propisuje da su tijela javne vlasti dužna Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske omogućiti uvid i u informacije iz članka 15. stavka 4. ovog Zakona, a koje su predmet postupka.

Članak 15.

Ovim člankom mijenja se članak 27. Zakona kojim se propisuje pravo na ponovnu uporabu informacija. Zbog transponiranja Direktive 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. godine o izmjeni Direktive 2003/98/EZ o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora, bile su nužne intervencije kroz značajan broj odredbi Zakona, a zbog veće preglednosti u potpunosti je izmijenjena glava VI koja se odnosi na ponovnu uporabu informacija. Izmijenjenim člankom 27. Zakona utvrđeno je da svaki korisnik ima pravo na ponovnu uporabu informacija u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, u skladu s odredbama ovoga Zakona. Stavkom 2. utvrđeno je da u svrhu ponovne uporabe tijela javne vlasti nemaju obvezu informaciju izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove informacija ako to zahtijeva nerazmjeran utrošak vremena ili sredstava, niti se od tijela javne vlasti može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati informacije u svrhu ponovne uporabe.

Članak 16.

Ovim se člankom mijenja članak 28. Zakona i uređuju „Praktična rješenja za ponovnu uporabu informacija“. U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija, tijela javne vlasti dužna su na lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima. Stavkom 2. propisano je da se putem posebnog internetskog portala kojeg vodi i održava Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske osigurava popis informacija dostupnih za ponovnu uporabu zajedno s metapodacima, koji su objavljeni na gore opisan način. Uspostavljanjem centralnog portala otvorenih podataka putem kojeg će se pristupati svim informacijama za ponovnu uporabu, ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih portala kojima se omogućava ponovna uporaba posebnih vrsta informacija, osobito kada se radi o knjižnicama, muzejima i arhivima.

Članak 17.

Ovim se člankom mijenja članak 29. Zakona i propisuje obvezni sadržaj zahtjeva za ponovnu uporabu informacija, rokovi za odlučivanje o zahtjevu te postupanje po zahtjevu. Osim podataka obveznih prema članku 18. stavku 3. Zakona, u zahtjevu za ponovnu uporabu informacija podnositelj mora navesti informacije koje želi ponovno upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih informacija, kao i svrhu korištenja informacija (komercijalna ili nekomercijalna svrha). Prema stavku 2. tijelo javne vlasti obvezno je uvijek o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija odlučiti rješenjem u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, obzirom da istim rješava i o uvjetima i naknadi za ponovnu uporabu informacija koje tijela javne vlasti pod određenim uvjetima mogu naplaćivati.

Članak 18.

Ovim se člankom mijenja članak 30. Zakona i uređuje način rješavanja o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija. Stavkom 1. propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev za ponovnu uporabu informacija te su istim stavkom pobrojeni i razlozi za odbijanje zahtjeva. Stavkom 2. utvrđena je mogućnost izjavljivanja žalbe Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja kojim je odlučeno o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija, kao i mogućnost pokretanja upravnog spora pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske. Izmijenjenim člankom utvrđena je obveza tijela javne vlasti koje odbije zahtjev za ponovnu uporabu iz razloga zaštite prava intelektualnog vlasništva, obavijesti podnositelja o nositelju prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nositelju licence od kojeg je tijelo javne vlasti dobilo odnosnu informaciju.

Članak 19.

Ovim se člankom mijenja članak 31. Zakona i uređuju uvjeti za ponovnu uporabu informacija. Tijelo javne vlasti korisniku daje podatke za ponovnu uporabu bez ograničenja, za slobodnu uporabu i u otvorenom formatu. Kada je to nužno tijelo javne vlasti može odrediti uvjete za ponovnu uporabu. Uvjeti ne smiju nepotrebno ograničavati mogućnosti ponovne uporabe i ne smiju se upotrijebiti za ograničenje tržišnog natjecanja (npr. dva prihvatljiva uvjeta su navođenje izvora i navođenje svih izmjena u dokumentu). Zbog naglaska na potrebi izbjegavanja ograničavanja ponovne uporabe i potpore stvaranju zajedničke prakse u Europskoj uniji, Direktiva 2013/37/EU je poticaj državama članicama u njihovim politikama u području dozvola za ostvarivanje otvorenosti i interoperabilnosti. Stavkom 3. propisana je zabrana diskriminacije pri određivanju uvjeta. Na tijelo javne vlasti koje ponovno koristi svoje informacije kao osnovu za komercijalne aktivnosti koje ne spadaju u djelokrug njegovih javnih poslova, primjenjuju se isti uvjeti kao za druge korisnike. Vrste i sadržaj dozvola kojima se utvrđuju uvjeti ponovne uporabe, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama, uređuje pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave. Stavkom 6. utvrđena je obveza tijelu javne vlasti da na svojoj internetskoj stranici objavi dozvole kojima se određuju uvjeti ponovne uporabe ili poveznice na takve dozvole, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama.

Članak 20.

Ovim se člankom mijenja članak 32. Zakona i uređuju „Naknade za ponovnu uporabu informacija“. Tijelo javne vlasti ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu informacija kad informacije objavljuje na službenim internetskim stranicama. Tijela javne vlasti smiju naplaćivati samo stvarne materijalne troškove ponovne uporabe informacija nastale zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, u skladu s Kriterijima iz članka 19. stavka 3. Zakona. Iznimno, tijelo javne vlasti koje se pretežito financira iz vlastitih prihoda ili daje na ponovnu uporabu informaciju kojom osigurava prihode kojima pokriva troškove njezina prikupljanja, izrade, reprodukcije i objave može naplatiti troškove iznad stvarnih materijalnih troškova, pod uvjetima utvrđenim stavkom 3. ovog članka.

Članak 21.

Ovim se člankom mijenja članak 33. Zakona i uređuje „Naknada za ponovnu uporabu informacija knjižnica, muzeja i arhiva“. Posebna pravila za naplatu troškova povrh stvarnih materijalnih troškova ponovne uporabe informacija nastalih zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, predviđena su za knjižnice (uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja) muzeje ili arhive. Te troškove navedena tijela javne vlasti mogu naplatiti korisniku u skladu s objektivnim, transparentnim i provjerljivim kriterijima za

izračun troškova ponovne uporabe informacija. Ukupni godišnji prihod knjižnica, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeja i arhiva ostvaren po osnovi naknade troškova opisanih u odredbama ovog članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, širenja, očuvanja i prava na otpis, uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.

Članak 22.

Ovim člankom mijenja se članak 34. Zakona te se propisuje „Zabrana diskriminacije i isključiva prava“. Ponovna uporaba informacija dopuštena je i dostupna svim podnositeljima zahtjeva uz istu naknadu i pod istim uvjetima. Iznimno, može se odobriti isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija, ako je to prijeko potrebno za pružanje javne usluge ili drugih usluga u javnom interesu. Propisuje se obveza tijela javne vlasti da na internetskim stranicama objave važeće ugovore i odluke o isključivim pravima. Isto se ne odnosi i na one ugovore i odluke o isključivim koji se odnose na digitalizaciju informacija u području kulture. Pravnim uređenjem evidencije isključivih prava na ponovnu uporabu ostvarit će se praćenje i nadzor nad uspostavom posebnih (isključivih) prava za korištenje podataka, čime se smanjuje mogućnost zlouporaba i ustanovljuje dobra praksa. Kada se isključivo pravo na ponovnu uporabu povjerava u svrhu digitalizacije informacija u području kulture vrijeme na koje se sklapa ugovor u pravilu ne smije prijeći 10 godina. U slučaju da se ugovor sklapa na vrijeme dulje od 10 godina, opravdanost razloga za dodjelu isključivog prava i produljenje vremenskog važenja ugovora Povjerenik razmatra u jedanaestoj godini te zatim svakih sedam godina. Sadržaj i način vođenja evidencije isključivih prava za ponovnu uporabu propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave.

Članak 23.

Ovim se člankom mijenja i dopunjava članak 35. Zakona kojim su propisane ovlasti i djelokrug Povjerenika za informiranje na način da se istim propisuje da Povjerenik štiti, prati i promiče pravo na pristup informacijama i pravo na ponovnu uporabu informacija. U članku 35. stavku 1. Zakona dodaje se novi podstavak 9. kojim se utvrđuje obveza Povjerenika da svake tri godine izvješćuje Europsku komisiju o dostupnosti informacija za ponovnu uporabu, a osobito o uvjetima korištenja, isključivim pravima, naplati troškova te postupanju po pravnim lijekovima.

Članak 24.

Ovim člankom mijenja se članak 45. stavak 1. Zakona na način da se jasno propisuje predmet inspeksijskog nadzora.

Članak 25.

Ovim se člankom mijenja članak 60. stavci 3., 4. i 5. Zakona. Odredbama članka 60. Zakona, propisana je obveza suradnje svih tijela javne vlasti s Povjerenikom i obveza dostave izvješća o provedbi ovog Zakona. Stavkom 3. mijenja se odredba kojom je propisan sadržaj izvješća i predlaže da Povjerenik do 31. prosinca tekuće godine određuje i putem internetske stanice objavljuje sadržaj izvješća i način njegove dostave. Propisano je i što čini sastavni dio izvješća o provedbi Zakona koje Povjerenik podnosi Hrvatskom saboru.

Članak 26.

Ovim člankom mijenja se članak 61. Zakona na način da je brisana odgovornost pravne osobe koja onemogućiti ili ograničiti ostvarivanje prava na pristup informacijama te su predloženim prekršajnim odredbama obuhvaćene samo odgovorene osobe u tijelima javne vlasti.

Članak 27.

Ovim člankom mijenja se članak 62. Zakona na način da prekršajnoj odgovornosti prethodi radnja neovisnog tijela propisana u samoj odredbi (npr. rješenje Povjerenika, zapisnik o inspekcijskom nadzoru i sl.).

Članak 28.

Ovim se člankom mijenja članak 63. Zakona te se istim utvrđuje da je tijelo javne vlasti obvezno korisniku omogućiti ostvarivanje prava na pristup informaciji i ponovnu uporabu informacija i pored izricanja prekršajnih sankcija, u slučaju utvrđene odgovornosti na temelju neopravdane uskrate ili ograničenja ostvarivanja prava na pristup informaciji i ponovne uporabe informacija.

Članak 29.

Ovim se člankom predlaže se u članku 66. Zakona brisati stavak 3. Tom je odredbom Zakona propisano da će nakon izdvajanja poslova pristupa informacijama iz Agencije za zaštitu osobnih podataka, administrativno-tehničke poslove za Ured povjerenika za informiranje i dalje obavljati Agencija za zaštitu osobnih podataka, temeljem zaključenog sporazuma. Kako je u međuvremenu ustrojavanje Ureda povjerenika za informiranje završeno i Ured je preseljenjem na novu lokaciju i odvojen od Agencije, stvorile su se pretpostavke za samostalno i neovisno funkcioniranje Ureda povjerenika. Stoga se predlaže brisanje odredbe stavka 3. koja propisuje da administrativno-tehničke poslove za potrebe Ureda povjerenika obavlja Agencija za zaštitu osobnih podataka.

Članak 30.

Ovim člankom se utvrđuje da ugovori i odluke o isključivim pravima koji su sklopljeni i bili na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, a koji ne ispunjavaju uvjete iz članka 34. stavka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine br. 25/13.), ostaju na snazi do isteka roka utvrđenog ugovorom odnosno odlukom, a najdulje godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona i ne mogu se produžiti, dok se za ugovore i odluke o isključivim pravima u svrhu digitalizacije informacija u području kulture koji su sklopljeni i važeći na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na snazi do isteka roka utvrđenog ugovorom odnosno odlukom, ali najdulje do 18. srpnja 2030. godine.

Članak 31.

Ovim člankom propisuju se rok za donošenje podzakonskih propisa za provedbu Zakona, kao i rok za donošenje uredbe Vlade Republike Hrvatske iz članka 19. ovoga Zakona. Stupanjem na snagu pravilnika iz članka 6. ovog Zakona prestaje važiti Pravilnik o Središnjem katalogu službenih dokumenata Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 83/2014). Isto tako, propisuje se i rok u kojem Povjerenik podnosi na potvrdu Hrvatskome saboru Poslovnik radi usklađenja s odredbama ovoga Zakona.

Članak 32.

Ovim je člankom propisano da će se postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona nastaviti i dovršiti prema odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/2013).

Članak 33.

Ovim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provedba ovog Zakona osigurat će se unutar postojećih sredstava iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA, TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Hrvatski sabor je na 17. sjednici, održanoj 15. svibnja 2015. godine, prihvatio Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama, te uputio predlagatelju sve primjedbe, prijedloge i mišljenja iznesena u raspravi, radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Sukladno prijedlozima Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav i Odbora za informiranje, informatizaciju i medije Hrvatskoga sabora, kao matičnih odbora, Kluba zastupnika Hrvatske demokratske zajednice i Kluba zastupnika Socijaldemokratske partije Hrvatske te većine zastupnika koji su sudjelovali u raspravi u Hrvatskome saboru, predlagatelj je Konačnim prijedlogom zakona prihvatio tri osnovne primjedbe koje su se odnosile na članke 1., 5. i 7. Prijedloga zakona.

Slijedom toga, brisana je alternativa članka 1. kojom se predlagalo u članku 1. važećeg Zakona, pored stavka 1. izmijeniti i stavak 3. na način da se predloženom odredbom isključuje primjena Zakona kad je dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka utvrđena propisom. Stoga se i nadalje omogućava osobama koje nisu stranke niti imaju pravni ili opravdani interes u pojedinom sudskom ili upravnom postupku, dostupnost informacija iz tih postupaka bez potrebe dokazivanja interesa. Sukladno tome, brisana je alternativa članka 23. Prijedloga zakona.

Nadalje, u članku 5. kojim se mijenja članak 10. Zakona, propisuju se informacije koje su tijela javne vlasti obvezna objavljivati na internetskim stranicama na lako pretraživ način i u strojno čitljivom obliku. S tim u vezi, izmijenjena je točka 9., na način da je propisana obveza i proaktivne objave informacija o postupcima javne nabave, dokumentacije potrebne za nadmetanje, informacija o izvršavanju ugovora i drugih informacija za koje postoji obveza objavljivanja sukladno zakonu kojim se uređuju javna nabava.

Isto tako, u članku 7. kojim se mijenja članak 11., a odnosi se na objavljivanje dokumenta u svrhu savjetovanja s javnošću propisana je obveza provedbe savjetovanja i za podzakonske propise. Također, preispitana je odredba o trajanju savjetovanja te je izmijenjena na način da je propisan rok u skladu s postojećim zakonskim rješenjem (u pravilu 30 dana).

Novim člankom 13. precizirano je postupanje Povjerenika po žalbi korisnika kojem nije omogućen pristup informaciji, odnosno kojem nije riješen zahtjev u Zakonom propisanom roku (šutnja tijela javne vlasti) te je, s tim u vezi, mijenjan članak 61. stavak 1. na način da je jasno utvrđeno da se optužni prijedlog podnosi nakon dovršetka žalbenog postupka.

Nadalje, člankom 26. brisana je odgovornost pravne osobe koja onemogućuje ili ograničava ostvarivanje prava na pristup informacijama te su predloženim prekršajnim odredbama

obuhvaćene samo odgovorene osobe u tijelima javne vlasti, dok je člankom 27. izmijenjen članak 62. Zakona na način da prekršajnoj odgovornosti prethodi radnja neovisnog tijela propisana u samoj odredbi (npr. rješenje Povjerenika, zapisnik o inspekcijskom nadzoru i sl.).

U prijelaznim i završnim odredbama propisana je i odredba kojom je utvrđen rok u kojem Povjerenik podnosi na potvrdu Hrvatskome saboru Poslovnik radi usklađenja s odredbama ovoga Zakona.

V. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Predlagatelj nije prihvatio prijedlog Odbora za informiranje, informatizaciju i medije Hrvatskoga sabora vezan uz članak 8. kojim se u članku 15. dodaje novi stavak 4. kojim se propisuje proširenje izuzeća od prava na pristup informacijama na način da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija u postupku izrade unutar jednog ili između više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njezine izrade, ako je informacija nastala u postupku usuglašavanja pri donošenju propisa i drugih akata te u razmjeni stavova i mišljenja unutar jednog ili između više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje moglo dovesti do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, ugroziti proces donošenja propisa i akata ili slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova. Sukladno postojećoj, prevladavajućoj međunarodnoj praksi država da štite interne procese, predviđa se poseban tretman dokumenata u izradi i dokumenata koji nastaju u internoj pripremi ili razmatranju nekog pitanja, odnosno u procesu donošenja odluka. Uredba 1049/2001/EU o pristupu službenim dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Europske komisije u preambuli ističe da su u načelu svi dokumenti institucija dostupni javnosti, ali i da Institucije moraju imati mogućnost zaštititi svoje interne konzultacije i vijećanje tamo gdje je to potrebno kako bi očuvale svoju sposobnost obavljanja posla (zahtjev za pristup dokumentima koji sadrže mišljenja za internu uporabu koja su dio postupka vijećanja i preliminarnih konzultacija unutar institucija odbija se čak i nakon što je odluka donesena, ako bi objava dokumenta ozbiljno narušila proces donošenja odluka institucija, osim ako postoji prevladavajući javni interes za objavu).

Nadalje, predlagatelj ukazuje da nije riječ o općoj iznimci s obzirom da u svakom pojedinom slučaju tijelo javne vlasti treba provesti test javnog interesa, a osigurana je i kontrola zakonitosti od strane neovisnog tijela.

Također, nije prihvaćen prijedlog istog Odbora, kao i Kluba zastupnika Hrvatske demokratske zajednice koji se odnosi na članak 12., kojim se u članku 23. dodaje točka 5. (tzv. šikanozni zahtjevi). S tim u vezi, predlagatelj ističe da se neće otežati pristup informacijama, već naprotiv da će se pristup informacijama olakšati drugim korisnicima. Osnovna svrha ove odredbe je zaštita tijela javne vlasti od zahtjeva kojima se ne ostvaruje svrha Zakona, ali i zaštita prava drugih korisnika usluga tijela javne vlasti, kako njihova prava ne bi trpjela angažiranjem pretjeranih resursa za rješavanje „šikanoznih zahtjeva“. Zloupotrebu zahtjeva, treba promatrati i u duhu načela međusobnog poštovanja i suradnje. Nadalje, kako tijela javne vlasti ne bi neumjereno koristila mogućnost odbijanja ovakvih zahtjeva, osigurana je kontrola Povjerenika za informiranje koji će odrediti svojim postupanjem standarde za identifikaciju „šikanoznih zahtjeva“.

U odnosu na primjedbu Kluba zastupnika Hrvatske demokratske zajednice prema kojoj su skraćeni rokovi za provedbu savjetovanja s javnošću (čl.7.), ističe se da je odredba o trajanju savjetovanja izmijenjena, kao što je naprijed navedeno. Što se tiče primjedbe vezane uz potrebu propisivanja i ostalih oblika savjetovanja, ukazujemo na odredbu članka 11. stavka 6., koja upućuje na mogućnost provođenja i drugih oblika savjetovanja, kao što su javne rasprave, distribucija nacрта propisa zainteresiranoj javnosti putem elektroničke pošte, sudjelovanje u radnim skupinama i drugo. Time se, ovisno o mogućnostima tijela javne vlasti i okolnostima, može odabrati najpogodniji način savjetovanja, a što su i do sada pojedina tijela javne vlasti koristila.

Primjedba Kluba zastupnika Hrvatske demokratske zajednice o smanjenju broja tijela javne vlasti zbog izmjene definicije tijela javne vlasti nije od utjecaja u odnosu na cilj Zakona i svrhu koja se želi postići. Ponovo napominjemo da je postojeća definicija tijela javne vlasti obuhvaćala tijela (pravne i fizičke osobe) koja pravno ne mogu ispunjavati obveze propisane Zakonom ili je javnost djelovanja, u kontekstu ovog Zakona, u suprotnosti s obavljanjem njihova posla (iako načelno obavljaju poslove koji su određeni kao javna služba), osnivaju se od strane privatnih fizičkih ili pravnih osoba i ne financiraju se neposredno iz javnih sredstava, npr. javni bilježnici, dobrovoljna vatrogasna društva, privatne liječničke prakse, privatna kazališta, muzeji, galerije, domovi socijalne skrbi, fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi i sl.). Smatramo da u krug obveznika primjene Zakona trebaju spadati pravne osobe koje imaju javne ovlasti, obavljaju javnu službu i financiraju se iz javnih sredstava, bez obzira radi li se o neposrednom financiranju putem javnih proračuna ili prikupljanjem nameta ili davanja (tzv. parafiskalnih nameta) direktno od korisnika, građana ili pravnih osoba. Stoga će, u odnosu na tijela koja imaju javne ovlasti ili obavljaju javnu službu, a ne financiraju se neposredno iz javnih proračuna (već iz parafiskalnih nameta), lista tijela javne vlasti biti proširena.

Nije prihvaćen prijedlog zastupnice Marije Lugarić da se, osim popisa informacija dostupnih za ponovnu uporabu zajedno s metapodacima muzeja, knjižnica i arhiva (sukladno Direktivi), obveza odnosi i na znanstvene ustanove, koji su za stvaranje informacije koristile javna sredstva. Naime, u članku 1. Direktive (pročišćena verzija) kojim se propisuje područje njezine primjene i ograničenja od primjene, u stavku 2. točka e., izričito se navodi da se Direktiva ne primjenjuje na informacije (dokumente) obrazovnih i istraživačkih ustanova uključujući organizacije osnovane radi transfera istraživanja, škole i sveučilišta, osim sveučilišnih knjižnica. Ograničenje nije uklonjeno u odnosu na znanstveno-istraživačke i obrazovne ustanove te još nije općeprihvaćen standard da bi se propisala obaveza objave svih znanstveno istraživačkih podataka (sirovih podataka i metapodataka) bez ograničenja.

Razlozi zadržavanja ograničenja mogu se naći u zaštiti autorskih prava i prava intelektualnog vlasništva u širem smislu, te slobodi znanstvenog istraživanja, što naravno ne uklanja mogućnost da se pojedini skupovi podataka prikupljenih u znanstvenim istraživanjima provedenim temeljem financiranja javnim novcem objave i otvore. Međutim, uklanjanje ovog ograničenja i obaveze objavljivanja skupova podataka bez ograničenja ovim Zakonom, u uvjetima povezanosti domaćih i europskih znanstveno-istraživačkih institucija, dovelo bi u nepovoljan položaj hrvatska sveučilišta i istraživačke institute, u smislu komparativnog nedostatka u odnosu na istovrsne institucije u drugim europskim državama, što bi moglo dovesti do negativnih posljedica na prihvatljivost sudjelovanja u istraživačkim mrežama, a ujedno bi stvorilo pravnu nesigurnost na europskom tržištu znanja i istraživanja. To ujedno ne isključuje mogućnost i stvaranje poticajnog okruženja da se sirovi istraživački podaci

objavljaju. Međutim, propisivanje pravne obveze na objavu u kontekstu članka 1. Direktive u ovom trenutku ne bi bilo isključivo pozitivan pomak.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU**

I. OPĆE ODREDBE

Sadržaj

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija koje posjeduju tijela javne vlasti, propisuju se načela prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, ograničenja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, postupak za ostvarivanje i zaštitu prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, djelokrug, način rada i uvjeti za imenovanje i razrješenje Povjerenika za informiranje te inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

(2) Ovim se Zakonom uređuju i druge obveze tijela javne vlasti te prekršajne odredbe vezane za ostvarivanje prava na pristup informacijama.

(3) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima, kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka utvrđena propisom.

(4) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na informacije za koje postoji obveza čuvanja tajnosti, sukladno zakonu koji uređuje sigurnosno-obavještajni sustav Republike Hrvatske.

(5) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na informacije koje predstavljaju klasificirane informacije čiji su vlasnici međunarodne organizacije ili druge države, te klasificirane informacije tijela javne vlasti koje nastaju ili se razmjenjuju u okviru suradnje s međunarodnim organizacijama ili drugim državama.

Usklađenost s propisima Europske unije

Članak 2.

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

- Direktiva 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenog 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora,
- Uredba 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije.

Pojmovi

Članak 5.

Pojedini izrazi u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

- 1) »Korisnik prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija« (u daljnjem tekstu: korisnik) je svaka domaća ili strana fizička i pravna osoba;
- 2) »Tijela javne vlasti«, u smislu ovog Zakona, su tijela državne uprave, druga državna tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima i druge osobe na koje su prenesene javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druge osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se u cijelosti financiraju iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo;
- 3) »Informacija« je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra ili u bilo kojem drugom obliku, neovisno o načinu na koji je prikazana (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis);
- 4) »Međunarodna informacija« je ona informacija koju je Republici Hrvatskoj ustupila strana država ili međunarodna organizacija s kojom Republika Hrvatska surađuje ili joj je član;
- 5) »Pravo na pristup informacijama« obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada takvo objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom;
- 6) »Ponovna uporaba« znači uporabu informacija tijela javne vlasti od strane fizičkih ili pravnih osoba, u komercijalne ili nekomercijalne svrhe drukčije od izvorne svrhe u okviru javnog posla za koji su te informacije izrađene. Razmjena informacija između tijela javne vlasti radi obavljanja poslova iz njihovog djelokruga ne predstavlja ponovnu uporabu;
- 7) »Test razmjernosti i javnog interesa« je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te omogućavanje pristupa informaciji ako prevladava javni interes;
- 8) »Vlasnik informacije«, u smislu ovog Zakona, je nadležno tijelo javne vlasti Republike Hrvatske ili strane države ili međunarodna organizacija, u okviru čijeg djelovanja je informacija nastala;
- 9) »Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske« je na internetu javno dostupan alat koji korisnicima kroz puni tekst i/ili uređeni skup metapodataka omogućuje trajni pristup dokumentima pohranjenim u bazi elektroničkih dokumenata i/ili fizičkim zbirkama;
- 10) »Povjerenik za informiranje« (u daljnjem tekstu: Povjerenik) je neovisno državno tijelo za zaštitu prava na pristup informacijama.

III. OBVEZE TIJELA JAVNE VLASTI

Objavljivanje informacija

Članak 10.

(1) Tijela javne vlasti obvezna su na internetskim stranicama objaviti na lako pretraživ način:

- 1) zakone i ostale propise koji se odnose na njihovo područje rada;
- 2) opće akte i odluke koje donose, kojima se utječe na interese korisnika, s razlozima za njihovo donošenje;
- 3) nacрте zakona i drugih propisa te općih akata koje donose, sukladno odredbama članka 11. ovog Zakona;
- 4) godišnje planove, programe, strategije, upute, izvještaje o radu, financijska izvješća i druge odgovarajuće dokumente koji se odnose na područje rada tijela javne vlasti;
- 5) podatke o izvoru financiranja, proračunu i izvršenju proračuna;
- 6) informacije o dodijeljenim potporama, bespovratnim sredstvima ili donacijama uključujući popis korisnika i visinu iznosa;
- 7) informacije o svom unutarnjem ustrojstvu, s imenima čelnika tijela i voditelja ustrojstvenih jedinica i njihovim podacima za kontakt;
- 8) zapisnike i zaključke sa službenih sjednica tijela javne vlasti i službene dokumente usvojene na tim sjednicama, te informacije o radu formalnih radnih tijela iz njihove nadležnosti;
- 9) informacije o postupcima javne nabave i dokumentaciji za nadmetanje te informacije o izvršavanju ugovora;
- 10) obavijesti o raspisanim natječajima te natječajnu dokumentaciju;
- 11) registre i baze podataka ili informacije o registrima i bazama podataka iz njihove nadležnosti i načinu pristupa;
- 12) obavijesti o načinu ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovnoj uporabi informacija s podacima za kontakt službenika za informiranje;
- 13) visinu naknade za pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, prema kriterijima iz članka 19. stavka 3. ovog Zakona;
- 14) najčešće tražene informacije;
- 15) ostale informacije (vijesti, priopćenja za javnost, podaci o drugim aktivnostima).

(2) Dokumente iz stavka 1. točaka 2., 3. i 4. ovog članka tijela javne vlasti dužna su dostaviti u Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske radi njihove trajne dostupnosti i ponovne uporabe informacija, a tijelo javne vlasti u čijoj je nadležnosti donošenje zakonskih i podzakonskih propisa i dokumente iz stavka 1. točke 1. ovog članka. Poslove vođenja i održavanja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske obavlja Hrvatska informacijsko-dokumentacijska referalna agencija (HIDRA).

(3) Način ustrojavanja i vođenja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove opće uprave.

(4) Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na informacije za koje postoje ograničenja prava na pristup prema odredbama ovog Zakona.

Objavljivanje dokumenata u svrhu savjetovanja s javnošću

Članak 11.

(1) Tijela javne vlasti nadležna za izradu nacrtu zakona i podzakonskih akata dužna su radi informiranja javnosti na svojim internetskim stranicama objaviti uz godišnji plan normativnih aktivnosti i plan savjetovanja o nacrtima zakona i drugih propisa koji se odnose na njihovo područje rada.

(2) Tijela javne vlasti iz stavka 1. ovog članka dužna su objaviti na internetskoj stranici nacrt zakona i drugog propisa o kojem se provodi javno savjetovanje sa zainteresiranom javnosti, u pravilu u trajanju od 30 dana, uz objavu razloga za donošenje i ciljeva koji se žele postići savjetovanjem.

(3) Nakon provedenog savjetovanja tijela javne vlasti dužna su o prihvaćenim i neprihvaćenim primjedbama i prijedlozima obavijestiti zainteresiranu javnost putem svoje internetske stranice na kojoj trebaju objaviti izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću koje dostavljaju Vladi Republike Hrvatske.

(4) Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ovog članka primjenjuju se na odgovarajući način u postupku donošenja općih akata jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnih osoba s javnim ovlastima, kojima uređuju pitanja iz svog djelokruga, a kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana ili druga pitanja od interesa za opću dobrobit građana i pravnih osoba na njihovu području, odnosno na području njihove djelatnosti (uređenje naselja i stanovanja, prostorno planiranje, komunalna djelatnost i druge javne službe, zaštita okoliša, i drugo).

IV. OGRANIČENJA PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Ograničenja i njihovo trajanje

Članak 15.

(1) Tijela javne vlasti ograničit će pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u predistražnim i istražnim radnjama za vrijeme trajanja tih postupaka.

(2) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji:

- 1) ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka;
- 2) ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu;
- 3) ako je informacija porezna tajna, sukladno zakonu;
- 4) ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka;
- 5) ako je informacija u postupku izrade unutar tijela javne vlasti, a njeno bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces donošenja odluke;
- 6) ako je pristup informaciji ograničen sukladno međunarodnim ugovorima,
- 7) u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom.

(3) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje:

- 1) onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne,
- 2) onemogućilo rad tijela koja obavljaju upravni nadzor, inspekcijski nadzor, odnosno nadzor zakonitosti,
- 3) povrijedilo pravo intelektualnog vlasništva, osim u slučaju izričitoga pisanog pristanka autora ili vlasnika.

(4) Informacije kojima se ograničuje pravo na pristup iz razloga navedenih u stavku 3. točki 3. ovog članka postaju dostupne javnosti kad to odredi onaj kome bi objavljivanjem informacije mogla biti prouzročena šteta, ali najduže u roku od 20 godina od dana kad je informacija nastala, osim ako zakonom ili drugim propisom nije određen duži rok.

(5) Ako tražena informacija sadrži i podatak koji podliježe ograničenju iz stavka 2. i 3. ovog članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim.

(6) Informacije su dostupne javnosti nakon što prestanu razlozi na temelju kojih je tijelo javne vlasti ograničilo pravo na pristup informaciji.

Test razmjernosti i javnog interesa

Članak 16.

(1) Tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. ovog Zakona, dužno je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Vlasnik informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, po prethodno pribavljenom mišljenju Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost, dužan je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

(2) Kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2. i 3. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.

(3) Informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavka 1. ovog članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

V. POSTUPOVNE ODREDBE

Načini ostvarivanja prava na pristup informacijama

Članak 17.

(1) Tijela javne vlasti obvezna su omogućiti pristup informacijama:

1) pravodobnim objavljivanjem informacija o svome radu na primjeren i dostupan način, odnosno na internetskim stranicama tijela javne vlasti ili u javnom glasilu i Središnjem katalogu službenih dokumenata Republike Hrvatske, radi informiranja javnosti,

2) davanjem informacije korisniku koji je podnio zahtjev na jedan od sljedećih načina:

- neposrednim davanjem informacije,
- davanjem informacije pisanim putem,
- uvidom u dokumente i izradom preslika dokumenata koji sadrže traženu informaciju,
- dostavljanjem preslika dokumenta koji sadrži traženu informaciju,
- na drugi način koji je prikladan za ostvarivanje prava na pristup informaciji.

(2) Korisnik može u zahtjevu za pristup informaciji naznačiti prikladan način dobivanja informacije, a ako ne naznači informacija će se dostaviti na način na koji je podnesen zahtjev.

Zahtjev

Članak 18.

(1) Korisnik ostvaruje pravo na pristup informaciji podnošenjem usmenog ili pisanog zahtjeva nadležnom tijelu.

(2) Ako je zahtjev podnesen usmeno ili putem telefona, sastavit će se službena bilješka, a ako je podnesen putem elektroničke komunikacije, smatrat će se da je podnesen pisani zahtjev.

(3) Pisani zahtjev sadrži: naziv i sjedište tijela javne vlasti kojem se zahtjev podnosi, podatke koji su važni za prepoznavanje tražene informacije, ime i prezime i adresu fizičke osobe podnositelja zahtjeva, tvrtku, odnosno naziv pravne osobe i njezino sjedište.

(4) Podnositelj zahtjeva nije obvezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informaciji, niti je obvezan pozvati se na primjenu ovog Zakona.

Rješavanje o zahtjevu

Članak 23.

(1) Tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu:

- 1) kad korisniku omogućuje pristup traženoj informaciji,
- 2) kad obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, a nije protekao rok od 90 dana od podnošenja prethodnog zahtjeva,
- 3) kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena,
- 4) kad obavještava korisnika da mu je kao stranki u postupku dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka propisom utvrđena,
- 5) kad obavještava korisnika da za informaciju postoji obveza zaštite odnosno čuvanja njezine tajnosti, sukladno članku 1. stavku 4. i 5. ovog Zakona.

(2) O postojanju razloga koji su utvrđeni stavkom 1. točkom 2., 3., 4. i 5. ovog članka tijelo javne vlasti obvezno je, bez odgode, obavijestiti podnositelja zahtjeva pisanim putem.

(3) Tijelo javne vlasti donosi rješenje kad korisniku omogućuje pristup traženoj informaciji, primjenom odredbe članka 16. stavka 1. ovog Zakona.

(4) Tijelo javne vlasti rješenjem će odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

(5) Tijelo javne vlasti rješenjem će odbiti zahtjev:

- 1) ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavku 1. ovog Zakona,
- 2) ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2. i 3., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. ovog Zakona,
- 3) ako utvrdi da nema osnove za dopunu ili ispravak dane informacije iz članka 24. ovog Zakona,
- 4) ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovog Zakona.

Žalba

Članak 25.

(1) Protiv rješenja tijela javne vlasti može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(2) Žalba se može izjaviti i kad tijelo javne vlasti, u propisanom roku, ne odluči o zahtjevu podnositelja.

(3) Povjerenik je dužan rješenje o žalbi donijeti i dostaviti stranki, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 30 dana od dana predaje uredne žalbe.

(4) Tijela javne vlasti dužna su Povjereniku u postupku po žalbi protiv rješenja o ograničenju informacija iz članka 15. stavka 2. i 3. ovog Zakona, omogućiti uvid u informacije koje su predmet postupka. Za informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, Povjerenik će zatražiti mišljenje Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

(5) Kad Povjerenik u postupku rješavanja po žalbi treba ispitati pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, odnosno provesti test razmjernosti i javnog interesa, rješenje o žalbi dužan je donijeti i dostaviti stranki, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe.

(6) Kad Povjerenik, za informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, traži mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost, dužan je rješenje donijeti i dostaviti stranki, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 90 dana od dana predaje uredne žalbe.

(7) Kad utvrdi da je žalba osnovana, Povjerenik će rješenjem korisniku omogućiti pristup informaciji.

Upravni spor

Članak 26.

(1) Protiv rješenja Povjerenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske. Visoki upravni sud Republike Hrvatske mora donijeti odluku o tužbi u roku od 90 dana. Tužba ima odgovni učinak ako je rješenjem omogućen pristup informaciji.

(2) Upravni spor protiv rješenja iz stavka 1. ovog članka može pokrenuti i tijelo javne vlasti koje je donijelo prvostupanjsko rješenje.

(3) U postupku po tužbi, tijela javne vlasti dužna su Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske omogućiti uvid u informacije iz članka 15. stavka 2. i 3. ovog Zakona, koje su predmet postupka.

VI. PONOVDNA UPORABA INFORMACIJA

Pravo na ponovnu uporabu informacija

Članak 27.

(1) Svaki korisnik ima pravo na ponovnu uporabu informacija u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) U svrhu ponovne uporabe informacija tijelo javne vlasti će učiniti svoje informacije dostupnima u elektroničkom obliku kad god je to moguće i primjereno. Tijelo javne vlasti nema obvezu osigurati pretvorbu informacija iz jednog oblika u drugi niti osigurati uporabu dijela informacije te nema obvezu obnavljati (ažurirati, nadograđivati, nastaviti stvarati) određenu informaciju samo u svrhu ponovne uporabe.

Zahtjev za ponovnu uporabu

Članak 28.

U zahtjevu za ponovnu uporabu informacija podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz članka 18. stavka 3. ovog Zakona, navesti i:

- 1) informacije koje želi ponovno upotrijebiti,
- 2) način na koji želi primiti sadržaj traženih informacija,
- 3) svrhu u koju želi ponovno upotrijebiti informacije (komercijalna ili nekomercijalna svrha).

Rok za odlučivanje o zahtjevu za ponovnu uporabu

Članak 29.

(1) Tijelo javne vlasti odlučit će o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(2) U slučaju nepotpunog ili nerazumljivog zahtjeva tijelo javne vlasti će bez odgode pozvati podnositelja zahtjeva da ispravi zahtjev u roku od pet dana od dana zaprimanja poziva za ispravak. Ako podnositelj zahtjeva ne ispravi zahtjev na odgovarajući način, tijelo javne vlasti odbacit će zahtjev rješenjem.

(3) Rokovi za odlučivanje o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija mogu se produžiti za 15 dana, računajući od dana kad je tijelo javne vlasti trebalo odlučiti o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija iz razloga propisanih u članku 22. stavku 1. točkama 1., 2. i 3. ovog Zakona.

(4) O produženju rokova tijelo javne vlasti bez odgode će, a najkasnije u roku od osam dana, obavijestiti podnositelja zahtjeva i navesti razloge zbog kojih je taj rok produžen.

Rješavanje o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija

Članak 30.

(1) Tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kad omogućuje ponovnu uporabu informacija.

(2) Tijelo javne vlasti koje omogućava pristup informacijama za ponovnu uporabu može odrediti uvjete za ponovnu uporabu informacija. Uvjeti ne smiju nepotrebno ograničavati mogućnost ponovne uporabe i ne smiju se upotrijebiti za ograničavanje tržišnog natjecanja.

(3) U slučaju davanja isključivog prava na ponovnu uporabu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona, tijelo javne vlasti sklopit će s korisnikom ugovor kojim će urediti uvjete ponovne uporabe informacija.

(4) Tijelo javne vlasti će rješenjem odbiti zahtjev za ponovnu uporabu informacija ako se zahtjev odnosi na:

- 1) informacije iz članka 15. stavka 1. ovog Zakona,
- 2) informacije iz članka 15. stavka 2. i 3. ovog Zakona,
- 3) informacije zaštićene pravima intelektualnog vlasništva trećih osoba, s navođenjem nositelja prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat,
- 4) informacije u posjedu tijela koja pružaju javne usluge radija i televizije ili tijela koja pružaju javne usluge u području obrazovanja, znanosti, istraživanja i kulturnih aktivnosti,
- 5) informacije za koje je drugim zakonom propisan pristup samo ovlaštenim osobama,
- 6) informacije koje nisu nastale u okviru djelovanja tog tijela javne vlasti.

Naknada za ponovnu uporabu informacija

Članak 31.

(1) Tijelo javne vlasti ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu informacija ako iste informacije objavljuje besplatno putem interneta.

(2) Tijelo javne vlasti može naplatiti naknadu za ponovnu uporabu informacija, sukladno članku 19. stavku 2. ovog Zakona.

Objavljivanje uvjeta za ponovnu uporabu informacija

Članak 32.

Tijelo javne vlasti je dužno unaprijed putem internetske stranice objaviti sve uvjete za ponovnu uporabu i naknadu iz članka 19. stavka 2. ovog Zakona.

Zabrana diskriminacije

Članak 33.

(1) Uvjeti za ponovnu uporabu informacija ne smiju biti diskriminirajući.

(2) Ponovna uporaba informacija dopuštena je i dostupna svim podnositeljima zahtjeva uz istu naknadu i pod istim uvjetima. Broj podnositelja zahtjeva kojima tijelo odobrava pravo na ponovnu uporabu informacija nije ograničen. Tijelo ne može ugovorom ili drugim sporazumom ili odlukom odobriti podnositelju zahtjeva takvu ponovnu uporabu informacija koja bi spriječila ponovnu uporabu tih informacija od strane drugih korisnika.

(3) Na tijelo javne vlasti koje ponovno koristi svoje informacije kao osnovu za komercijalne aktivnosti koje ne spadaju u djelokrug njegovih javnih poslova, primjenjuju se isti uvjeti kao za druge korisnike.

Isključiva prava

Članak 34.

(1) Iznimno od članka 33. stavka 2. ovog Zakona, tijelo javne vlasti može odobriti isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija ako je to prijeko potrebno za pružanje javne usluge ili drugih usluga u javnom interesu. Valjanost razloga za odobrenje takvog isključivog prava podliježe redovitoj provjeri Povjerenika i provjerava se najmanje svake tri godine.

(2) Svi propisani podaci o odobravanju i provjeri ugovora o davanju isključivog prava na ponovnu uporabu informacija dostavljaju se Povjereniku u roku od 15 dana od dana sklapanja ugovora. Povjerenik vodi javno dostupnu evidenciju o svim odobrenim isključivim pravima.

(3) Detaljne uvjete o ponovnoj uporabi informacija i odobravanju isključivih prava iz stavka 1. ovog članka, kao i sadržaj i način objave, te s time povezano vođenje evidencije propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove opće uprave.

VII. POVJERENIK ZA INFORMIRANJE

Povjerenik za informiranje

Članak 35.

(1) Povjerenik štiti, prati i promiče Ustavom Republike Hrvatske zajamčeno pravo na pristup informacijama.

(2) Povjerenik ne može biti pozvan na odgovornost, pritvoren ili kažnjen za izraženo mišljenje i poduzete radnje u okviru svog djelokruga rada, osim ako se radi o kršenju zakona od strane Povjerenika koje predstavlja kazneno djelo.

(3) Povjerenik:

- obavlja poslove drugostupanjskog tijela u rješavanju žalbi o ostvarivanju prava na pristup informacijama i prava na ponovnu uporabu informacija;
- obavlja nadzor i provodi inspekcijski nadzor nad provedbom ovog Zakona;
- prati provedbu ovog Zakona i propisa koji uređuju pravo na pristup informacijama te izvješćuje javnost o njihovoj provedbi;
- predlaže tijelima javne vlasti poduzimanje mjera radi unapređivanja ostvarivanja prava na pristup informacijama, uređenog ovim Zakonom;
- informira javnost o ostvarivanju prava korisnika na pristup informacijama;

- predlaže mjere za stručno osposobljavanje i usavršavanje službenika za informiranje u tijelima javne vlasti i upoznavanje s njihovim obvezama u vezi s primjenom ovog Zakona;
- inicira donošenje ili izmjene propisa radi provedbe i unapređenja prava na pristup informacijama;
- podnosi Hrvatskom saboru izvješće o provedbi ovog Zakona i druga izvješća kad ocijeni da je to potrebno;
- sudjeluje u radu radnih tijela Hrvatskog sabora i prisustvuje sjednicama Hrvatskog sabora kad su na dnevnom redu pitanja iz njegova djelokruga;
- podnosi optužni prijedlog i izdaje prekršajni nalog za utvrđene prekršaje.

(4) Za pristup i rad s klasificiranim podacima Povjerenik i državni službenici u Uredu, moraju ispunjavati uvjete propisane posebnim zakonom, te su dužni čuvati, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka, sve osobne i druge povjerljive podatke koje saznaju u obavljanju svojih dužnosti.

Poslovi inspektora

Članak 45.

(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora nad primjenom ovog Zakona inspektori nadziru osobito:

- da li je u tijelu javne vlasti određen službenik za informiranje i da li službenik za informiranje postupa u skladu s ovlastima propisanim ovim Zakonom;
- vodi li tijelo javne vlasti poseban službeni upisnik o zahtjevima, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija;
- objavljuje li tijelo javne vlasti visinu naknade za pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, sukladno članku 19. stavku 2. ovog Zakona;
- objavljuje li tijelo javne vlasti informacije sukladno članku 10. stavku 1. ovog Zakona;
- dostavlja li tijelo javne vlasti izvješće sukladno članku 60. ovog Zakona;
- pravilnost primjene odredbi ovog Zakona povodom zahtjeva za pristup informacijama i zahtjeva za ponovnu uporabu informacija;
- poduzimanje ostalih radnji povodom zaprimljenih zahtjeva za pristup informacijama i zahtjeva za ponovnu uporabu.

(2) U obavljanju inspekcijskog nadzora, inspektori imaju pravo zahtijevati i dobiti od tijela javne vlasti sve informacije koje su predmet postupka, u skladu s ovim Zakonom.

(3) Predmetom inspekcijskog nadzora ne mogu biti informacije iz članka 1. stavka 4. i 5. ovog Zakona.

IX. IZVJEŠĆIVANJE

Izvješća

Članak 60.

- (1) Sva tijela javne vlasti dužna su surađivati s Povjerenikom.
- (2) Tijela javne vlasti dužna su Povjereniku dostaviti izvješće o provedbi ovog Zakona za prethodnu godinu najkasnije do 31. siječnja tekuće godine.
- (3) Izvješće sadrži podatke o:
 - 1) broju zaprimljenih zahtjeva za pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija,
 - 2) broju usvojenih zahtjeva,
 - 3) broju djelomično usvojenih zahtjeva,
 - 4) broju izdanih obavijesti, sukladno članku 23. stavku 2. ovog Zakona,
 - 5) broju odbijenih zahtjeva i razlozima odbijanja,
 - 6) broju odbačenih zahtjeva i razlozima odbacivanja,
 - 7) broju ustupljenih zahtjeva,
 - 8) broju zaprimljenih zahtjeva za ispravak ili dopunu informacije,
 - 9) broju usvojenih zahtjeva za ispravak ili dopunu informacije,
 - 10) broju odbijenih zahtjeva za ispravak ili dopunu informacije,
 - 11) broju odbačenih zahtjeva za ispravak ili dopunu informacije,
 - 12) broju zahtjeva riješenih u roku,
 - 13) broju zahtjeva riješenih izvan roka,
 - 14) broju neriješenih zahtjeva,
 - 15) broju obustavljenih postupaka,
 - 16) broju izjavljenih žalbi,
 - 17) broju usvojenih žalbi,
 - 18) broju odbijenih žalbi,
 - 19) broju odbačenih žalbi,

20) broju podnesenih tužbi,

21) broju ugovora o isključivim pravima na ponovnu uporabu informacija,

22) visini ostvarene naknade iz članka 19. ovog Zakona,

23) informacijama koje su objavljene sukladno obvezama utvrđenim člankom 10. ovog Zakona.

(4) Tijela javne vlasti dužna su uz dostavu podataka iz stavka 3. ovog članka Zakona dati obrazloženje i ocjenu postojećeg stanja na osnovi iskazanih podataka.

(5) Povjerenik podnosi Hrvatskom saboru izvješće o provedbi ovog Zakona najkasnije do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu.

(6) Povjerenik će izraditi obrazac izvješća iz stavka 2. ovog članka i odrediti način dostave podataka.

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 61.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj tijelo javne vlasti koje suprotno odredbama ovog Zakona onemogućiti ili ograničiti ostvarivanje prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba u tijelu javne vlasti novčanom kaznom od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja oštetiti, uništiti, sakrije ili na drugi način učini nedostupnim dokument koji sadrži informaciju u namjeri da onemogućiti ostvarivanje prava na pristup informacijama.

(4) Za prekršaj iz stavka 3. ovog članka kaznit će se tijelo javne vlasti i odgovorna osoba u tijelu javne vlasti novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba, odnosno novčanom kaznom od 2.000,00 do 100.000,00 kuna pravna osoba koja upotrijebi informacije protivno objavljenim uvjetima za ponovnu uporabu informacija iz članka 32. ovog Zakona.

Članak 62.

1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 4.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj tijelo javne vlasti ako:

1) ne objavljuje informacije sukladno članku 10. stavku 1. i članku 11. ovog Zakona;

2) ne imenuje službenika za informiranje;

3) ne dostavi godišnje izvješće o provedbi Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka Zakona kaznit će se i odgovorna osoba u tijelu javne vlasti novčanom kaznom od 1.000,00 do 2.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj tijelo javne vlasti ako:

1) ne postupi po rješenju Povjerenika,

2) ne omogući Povjereniku uvid u informacije koje su predmet postupka, ne dostavi tražene podatke ili dostavi nepotpune odnosno netočne podatke,

3) onemogući inspektoru nesmetano obavljanje nadzora,

4) u zapisnikom određenom roku ne otkloni nezakonitosti, nepravilnosti i nedostatke utvrđene zapisnikom.

(4) Za prekršaj iz stavka 3. ovog članka Zakona kaznit će se i odgovorna osoba u tijelu javne vlasti novčanom kaznom od 3.000,00 do 5.000,00 kuna.

Potpuno ispunjenje obveze

Članak 63.

Tijelo javne vlasti obvezno je korisniku omogućiti ostvarivanje prava na pristup informaciji i pored izricanja prekršajnih sankcija, u slučaju utvrđene odgovornosti na temelju neopravdane uskrate ili ograničenja ostvarivanja prava na pristup informaciji.

Članak 66.

(1) Agencija za zaštitu osobnih podataka obavljat će poslove neovisnog državnog tijela za zaštitu prava na pristup informacijama do izbora Povjerenika za informiranje.

(2) Danom izbora Povjerenika, Ured povjerenika preuzet će poslove i zaposlenike Odjela za pravo na pristup informacijama Agencije za zaštitu osobnih podataka, opremu, pismohranu i drugu dokumentaciju, sredstva za rad, financijska sredstva, prava i obveze, razmjerno preuzetim poslovima.

(3) Administrativno-tehničke poslove za potrebe Ureda povjerenika obavljat će Agencija za zaštitu osobnih podataka, što se uređuje Sporazumom sklopljenim između Povjerenika i Agencije za zaštitu osobnih podataka.